

ако обаче Го оставиши, ще тя отхвърли за всякога. „ 1 Лѣтov. 28; 9: 2 Лѣтov. 15; 2.

—0—

Първа-та заповѣдь ны учи, че има само единъ живъ и истиненъ Богъ; и изискува само него едного да познаваме, и пріимаме за Богъ и за свой Богъ. Тая заповѣдь е основание на всички-ты други заповѣди.

1. Тая заповѣдь прочее изискува отъ насъ да ся научимъ кой е Богъ, и що е той, и що е направилъ за насъ. Ные придобиваме това знаніе най повече отъ Свято-то Писаніе. То още изискува отъ насъ да общаме Бога отъ всичко-то си сърдце, отъ всичкожъ си душъ и отъ всичкожъ-тъ си силъ; и да Му ся покоряваме искренно и чистосърдечно въ всяко нѣщо, всякога и на всякѫдѣ и въ всякакви обстоятелства. Трѣбува да Го изберемъ и ные, както Иисусъ Навинъ, за себе си и за домъ-тъ си за свой Богъ. Ные трѣбува да нахождаме наше-то главно удоволствіе въ поклоненіе и слугуваніе Нему. Богъ трѣбува да е намъ всичко и въ всичко; трѣбува да бѫде на душъ-тъ ни сегашенъ и вѣченъ дѣлъ.

2. Ные развалиме таѣж заповѣдь 1) когато казуваме: Нѣма Богъ. 2) Когато свое-волно остануваме въ незнаніе за Бога, или сме равнодушни къмъ всяко познаніе за Него. 3) Когато като сме Го познали, нито